

Kapitola osmnáctá

NOVÝ ŽIVOT POZITIVNÍHO STAVU

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 432 – 458, 18. kapitola.

Dne 27.března 1988 nedělního rána bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí :

„Konec zvláštního lidského života, života nemožnosti, rozporu, podvodnosti, chytračení, dvojích norem, dvojakosti, nejistoty, nestálosti, nemocí, slabostí, pochyb, nerozhodnosti, vražednosti, ničivosti a všech jiných přechybných nákaz negativním stavem, jakými je lidský život tak hojně obdařen, neznamena konec jeho nositelů - lidských tvorů. Jak bylo naznačeno v předešlé kapitole, tito budou transformováni buď do pozitivních, nebo do negativních entit.

Ale negativní stav bude nakonec eliminován. Konečná eliminace specifického lidského života na planetě Nula bude provedena současně s konečnou eliminací negativního stavu. Oba jsou nerozlučně spojeny speciální pupeční šňůrou. Lidský život závisí na pokrmu, dodávaném negativním stavem. Negativní stav potřebuje lidské tvory pro projekci a uskutečňování všech zlých, nepravdivých, obecně i specificky negativních idejí. Takže přeseke-li se ta pupeční šňůra, žádný z nich nemůže přežít příliš dlouho. Negativní stav by mohl přežít bez lidských tvorů nějaký čas. Ale nakonec by podlehl pro nedostatek zpětné vazby svých snah a pro nedostatek zásob nových duší lidských tvorů. To by mělo za následek jeho postupné odumírání. Samozřejmě k tomu nedojde, pokud lidští tvorové i negativní stav nevyčerpají svou užitečnost, pro kterou existují. A protože jejich užitečnost je vzájemně vázána, nastane jejich eliminace současně a během stejné doby (je to postupný a pomalý proces).

Když tento nežádoucnější úkol bude úspěšně dokončen, žádný specifický lidský život ani mrtvý život nezůstane; jediný druh života, který tehdy bude k dispozici, bude pravý život pozitivního stavu se svými nekonečnými rozmanitostmi projevů a s nimi korespondujícími nekonečnými rozmanitostmi pozitivních nesentientních životních forem.

Je život bez lidského života a bez mrtvého života negativního stavu možný ? A když je, pak jaký by to byl druh života ?

Jak si vzpomínáte, bylo jasně zjeveno v páté kapitole knihy „Realita, mýty a iluze“, že všechno úsilí negativního stavu je věnováno prokazování, že negativní stav potrvá navěky, neboť pozitivní stav potřebuje negativní stav pro své přežití. Pseudo - logičnost této halasné propagandy je v tom, že jestliže negativní stav je potřebný pro přežití pozitivního stavu, pak negativní stav je také dobrý a bohulibý, a tedy bylo by proto bezbožné a špatné jej potírat nebo eliminovat. V tomto mylném pojmání je negativní stav uvažován jako rovný stavu pozitivnímu, neboť bez negativního stavu by nebyla možná žádná svoboda výběru.

Je to pravda, že negativní stav měl povoleno dozrát kvůli svobodě výběru. Ve skutečnosti však byl negativní stav aktivován s tím, aby se dala odpověď na nejdůležitější otázku položenou Stvořením o modalitě života či o životě obecně, jenž by byl odvozen ze zdroje jiného než z Pána Ježíše Krista a Jeho/Jejích duchovních principů. Byl také dovolen kvůli zobrazení toho, co se nemá volit. Jenom v tomto smyslu přispívá negativní stav ke svobodě výběru. Když však negativní stav odpoví plně na všechny otázky a konečný výběr bude proveden - jak bylo popsáno v kapitole osmé této knihy - pak v čem by byl účel jeho neustálé existence? Po tom všem by nesloužil žádnému účelu ani užitku. Jak si vzpomínáte, duchovní zákon užitku a potvrzování platnosti dovoluje, aby někdo a něco mělo jsooucnost a bytí, jenom když slouží nějakému užitku, podle kterého se může potvrdit platnost a ospravedlnit jejich existence. Neexistuje žádný důvod pro pokračování někoho či něčeho za touto čarou.

Jak víte z výše připomenuté knihy „Realita, mýty, iluze“, nepotřebuje pravý život pozitivního stavu - kvůli své přirozenosti - nic pro své jsooucnost a bytí, kromě svého Absolutního zdroje - Pána Ježíše Krista. Ale Pán Ježíš Kristus Sám/Sama je tím Absolutním životem. Tajemstvím jsooucnost a bytí pravého života je to, že je a existuje kvůli samotnému principu, neboť tak tomu má správně být. Moudrost lásky života je v té skutečnosti, že Pán Ježíš Kristus dává zrod životu kvůli principu, jelikož činit to je velmi dobré. Žádné jiné vnější důvody a zvláště pak žádný negativní stav nejsou nutné pro validaci, ospravedlnění a pokračování jsooucnost a bytí života.

Nicméně jsou tu tajemství i tajnosti, které nebyly doposud odhaleny. At' je to zjeveno nyní, že pravý život pozitivního stavu, až do tohoto bodu a pokud negativnímu stavu je dovoleno existovat, byl a bude nakažen přítomností aktivovaného negativního stavu v rámci současného časového cyklu. V tomto tajemství lze rozeznat tři kvality života v pozitivním stavu:

1. První, jaká existovala PŘED tímto časovým cyklem, kdy negativní stav byl spícím a ve stavu potenciálnosti;
2. druhá, jaká existuje NYNÍ, kdy je negativní stav plně aktivován a koexistuje s pozitivním stavem takřka přímo u jeho nosu;
3. a třetí, která nastoupí PO tomto časovém cyklu, kdy negativní stav i lidský život nebudou již mít žádné jsooucnost ani bytí v nijaké modalitě, formě či stavu.

Každá ze shora uvedených tří situací vyžaduje odlišnou modalitu i kvalitu života. Nejhorší situace je ovšem v přítomném časovém cyklu vinou aktivního módu jsooucnost a bytí negativního stavu.

Když Pán Ježíš Kristus pobízel každého, aby nesl svůj kříž trpělivě a vytrvale, nepromlouval jenom k lidským tvorům, ale, což je navýsost důležité, ke všem ostatním sentientním entitám v celém Stvoření a jeho multivesmírech. Jsooucnost a bytí negativního stavu je břemenem a křížem pro každého všude a za všech časů. Přímou i nepřímou nepříznivě ovlivňuje život každého bez ohledu na to, v jaké modalitě života kdo je a existuje.

Pamatujte si, že se vždy musí učinit volba pro, nebo proti negativnímu stavu. Toť břemeno, které nosit jste souhlasili pro důležité duchovní poučení. Tato slova promlouvají nyní ke všem všude a ve všech dobách bez ohledu na to, kde a v jakém čase se kdo nachází v každém daném okamžiku v rámci tohoto časového cyklu.

Problém s touto situací je v tom, že plná přirozenost negativního stavu nemůže být odhalena ve své úplnosti v jednom daném čase. Nikdo nikde a v nijaké době by nemohl přežít ani zlomek vteřiny takové náhlé exponování. Proto musí být povaha negativního stavu odhalována postupně, krůček za krůčkem, v malých přírůstcích. V každém okamžiku jeho nového poodhalení se musí provést nová volba pro, či proti němu, a to každým všude a v každé době bez výjimek a výhrad.

Jak víte, konečná fáze posledního soudu nemůže započít, pokud není konečně odhalena plná podstata negativního stavu. Jen a jen tehdy bude učiněna poslední volba v tomto ohledu a veškeré Stvoření bude nakonec osvobozeno nadobro a navěky od tohoto děsného břemene. Až se toto stane, pak tehdy a jenom tehdy, jedním posledním výběrem, započne pravý život pozitivního stavu ve své plnosti.

Zde se zjevuje velká záhada a velké tajemství. Stvoření bylo stvořeno Pánem Ježíšem Kristem kvůli pravému životu pozitivního stavu. Avšak plnost toho života nemůže započít, dokud nebudou provedeny všechny volby i ten konečný výběr pro, či proti němu. Aby takový výběr mohl být učiněn svobodně a nezávisle, na základě srovnání a živým příkladem, musel být nejdříve aktivován negativní stav, kterému bylo dovoleno předvést svůj vlastní životní styl a modalitu lidského života s tím, aby se Stvoření již nikdy nemuselo opět zatěžovat otázkou o možnosti jakéhokoliv jiného života než pravého života pozitivního stavu.

Před tím, než plnost pravého života pozitivního stavu může dojít svého plodného dozrání, musí se dát příležitost všem jiným formám nepravého života - jakými jsou lidský a mrtvý život - aby prokázaly svou platnost a nutnost v rámci výběru vzhledem ke všemu jinému. Jinak by se Stvoření na věčnost trápilo nejistotou nezodpovězené otázky o jiném druhu života. Trápit se nejistotou o čemkoliv neumožňuje životu, aby se mohl náležitě vyjádřit a vnímat. Příliš moc vzácné energie se spotřebuje v zápolení s touto nejistotou.

Naproti tomu se v rámci tohoto časového cyklu během aktivní modality negativního stavu příliš mnoho drahocenné energie utrácí v potýkání se a jednání s negativním stavem ve formě provádění výběru i jinak, aby se dovolilo plné zpřítomnění, uskutečnění a manifestování pravého života pozitivního stavu. Víte přece, že toto je omezeno jsoucnem a bytím mrtvého života negativního stavu i lidského života. Situace byla poněkud odlišná, ale ne o mnoho lepší, v předešlém časovém cyklu, během kterého negativní stav byl dřímajícím. Opět se příliš mnoho vzácné energie života utrácelo na udržování negativního stavu v dřímotách, aby se tak dovolilo plné využití té energie pro ukázání plnosti pravého života pozitivního stavu. Takže dokonce i všechny předešlé časové cykly byly v tomto ohledu značně omezeny potencionalností negativního stavu.

Tajemství této situace spočívá v tom, že všechny předešlé časové cykly, jakožto i tento cyklus času, a tedy jsoucno a bytí veškerého života až do samého konce tohoto časového cyklu, byly a budou přípravným stadiem pro plné aktivování skutečně pravého života pozitivního stavu, až budou provedeny všechny náležité volby každým jednotlivým jedincem všude a ve všech dobách bez výjimky a výhrady. Takže jenom v příštím časovém cyklu a životě, kdy negativní stav a lidský život více nebudou, bude plné vyjádření a vnímání pravého života pozitivního stavu schopno dojít plodného dozrání tak, jak to bylo míněno Pánem Ježíšem Kristem od věčnosti do věčnosti a od okamžiku, kdy Stvoření bylo stvořeno.

Přítomný časový cyklus, během něhož negativní stav existuje v aktivované modalitě, může být považován za bod obratu všech cyklů času, jelikož je posledním a jediným, který má přímo co dělat s negativním stavem. Tento časový cyklus připravuje cestu pro konečné a rozhodné provedení výběru, po němž pak nebude žádná potřeba jsoucna a bytí negativního stavu v jakékoliv modalitě. Můžete považovat tento časový cyklus za dělicí čáru mezi dvěma osudně závažnými epochami Stvoření a jeho multivesmírů: jednou - jako přípravným stadiem pro pravý život pozitivního stavu, a druhou - jako stadiem skutečně plného pravého života pozitivního stavu.

Tato nesmírně důležitá zpráva, až do této chvíle skrývaná, byla uvítána všemi v multivesmíru Stvoření s nadšenými výkřiky radosti, potěšení, rozkoše, slasti, vděčnosti, ocenění a uznání. Všem jim to dává velkou naději a povzbuzuje je k tomu, aby nesli svůj kříž ještě chvíli déle, než se splní všechno ohledně negativního stavu a lidského života. Naproti tomu vyvolává tato ohromná zpráva příšerný povyk a výtrysk nenávisti, hněvu a vražedných pudů u všech aktivních členů negativního stavu a příslušných pekel.

Jakmile všechny tyto věci budou dokonány a celé Stvoření bude trvale osvobozeno od břemene mrtvého života negativního stavu i od lidského života, pak drahocenná životní energie spolu se všemi ostatními druhy energie bude plně věnována vyvíjení, vyjadřování a vnímání pravého života pozitivního stavu bez překážek a obtíží.

Jaký to bude život? Neexistuje žádná zkušenostní ilustrace pro takový život, neboť - jak vidíte ze zjeveného tajemství - byl život pozitivního stavu dosud pouze přípravným stadiem pro volbu toho života. Nemůže vůbec započít takový druh života, pokud všechny volby všech jiných typů života nebudou zcela odmítnuty a eliminovány. Jakmile se odmítnou a eliminují, pak pouze tehdy může se ustanovit ve své plnosti a stát se svou vlastní ilustrací. Proto tedy není možné zcela předvídat, jaký druh života to bude, jelikož se bude rozvíjet určitými progresivními kroky, zatímco všichni jeho účastníci budou věnovat své tvůrčí snahy pro formování toho života v souladu s náležitými duchovními idejemi života, uvolňovanými Pánem Ježíšem Kristem, jakmile se stanou připravenými.

Nicméně některé obecné principy tohoto života budou prodiskutovány při plném vědomí, že v žádném případě nejsou povinnými, konečnými, závaznými, vynucovanými či trvalými. Vždy se mohou modifikovat, pozměnit, přizpůsobit či odmítnout, bude-li to nutné.

1. Jakost života v pozitivním stavu - to, jakou bude mít strukturu, až negativní stav a lidský život nebudou více v žádné formě ani stavu existovat - je popsána v niterném duchovním smyslu některých knih Biblí svaté. Například celá kapitola 60 proroka Izaiáše líčí proces osvobození Stvoření od přítomnosti negativního stavu a nastolení docela odlišného životního stylu - dosud neznámého. Většina lidských tvorů má za to, že Izaiáš píše o budoucím údělu dětí Izraele, doslovného židovského národa, žijícího na planetě Nula. Izrael však souvztaží, jak již bylo uvedeno dříve, s rozličnými stavy a podmínkami jak pozitivního stavu, tak i stavu negativního, či obou zároveň - v závislosti na kontextu, v jakém se slovo „Izrael“ objevuje.

V kontextu Izaiášovy kapitoly 60 označuje „Izrael“ veškeré Stvoření, které se osvobozuje od vlivu všech časových cyklů, které obsahovaly či inkorporovaly v sobě negativní stav buď v dřímajícím, nebo aktivovaném stavu. Současně popisuje i modalitu života, jaký bude ustanoven, jakmile se skončí proces této liberalizace.

U proroka Ezechiele v kapitolách 40 až 48, tedy ve všech osmi kapitolách, se v jejich vnitřním duchovním smyslu popisuje struktura časového cyklu, jaký vystřídá přítomný cyklus. Primární zdůraznění u Ezechiele je v tom, jaká bude v té době modalita bohoslužby a vztahu vůči Pánu Ježíši Kristu. Zároveň formuluje všechny duchovní principy, jakými se tehdy bude řídit život pozitivního stavu. Zdá se, že slova, jejichž Ezekiel použil při popisu toho všeho, mají úzký vztah k různým vnějším obřadům, k budově ve městě i k chrámu uprostřed toho města. Avšak duchovní význam těch slov nemá žádný vztah k čemukoli ritualistickému či zevnímu. Dobrý příklad pro tento význam se může najít ve způsobu, jakým líčí uspořádání obětí rozličných zvířat na oltáři.

Doslovnou implikací toho textu u Ezechiele je to, že takové oběti budou pokračovat navěky. Vezme-li se tento závěr doslovně, jak je tomu u většiny čtenářů těch kapitol na vaší planetě, pak to činí Ezechiele či, přesněji, Boha, který mu toto všechno říká, lhářem. Vždyť přece oběti zvířat přestaly existovat již dávno ! Jak je tedy možné, že v rozporu s celou přítomnou skutečností se dále prohlašuje, že zvířecí oběti Bohu na oltáři ve formě zápalné oběti budou pokračovat navěky ? Jak vidíte velmi jasně z této situace, nemá literární smysl těchto kapitol, jakožto i všech jiných textů v Bibli svaté vůbec žádný smysl. Nejen že nemá žádný smysl, ale činí z Boha a jeho proroků lháře.

Avšak duchovní smysl všech rčení a popisů v těch kapitolách v Ezezielovi je něco docela jiného. V této souvislosti město, nastíněné Ezeziellem, označuje strukturu Nového zjevení a kvalitu jeho duchovních principů. Obětování zvířat značí připisování všeho dobra a pravdy, lásky a moudrosti, pozitivnosti a zdroje života, jakožto i všech pozitivních citů, pocitů a myšlenek tomu, komu patří - Pánu Ježíši Kristu.

Je třeba, abyste jasně chápali, že negativní stav, který bude existovat jen do té doby, odmítá uznat a přiznat, že Pán Ježíš Kristus je prapůvodní i konečný zdroj všech shora uvedených kategorií. Místo toho se sám považuje za jejich výrobce a dárce. V novém časovém cyklu nebude nikdo již nikdy připisovat cokoli pozitivního, zvláště pak žádný život, někomu jinému než pravému prapůvodnímu zdroji všeho toho - Pánu Ježíši Kristu. Konec konců, byla aktivace negativního stavu umožněna právě popřením tohoto faktu o Pánu Ježíši Kristu jako jediném Absolutním zdroji života a všech jeho blažeností. Výše vylíčené významy obětování u Ezechiele nemají jinou konotaci než tuto. Jasně se tam odráží fakt, že v novém časovém cyklu nic z negativního stavu, v jakékoliv formě či kondici, nebude mít místo na věky.

Ve Zjevení Ježíše Krista v Bibli Svaté je život pozitivního stavu - po eliminaci negativního stavu - popsán v sedmé kapitole ve verších 15 až 17, v celé kapitole 21 a ve verších 1 až 5 kapitoly 22. Zde máme co dočinění se stvořením nového nebe a nové země, Nového Jeruzaléma a s životním stylem, jaký v nich bude ustanoven. V tomto popisu jsou skryty dva spoluvýznamy. První se vztahuje na strukturu a dynamiku nově transformované sentientní mysli a její osobní, soukromý a intimní vztah k Pánu Ježíši Kristu; druhý pojednává o kvalitě, obsahu a modalitě života v pozitivním stavu v rámci příštího časového cyklu.

V prvním spoluoznačení značí „nové nebe“ transformovanou Nejniternější duchovní mysl všech sentientních entit sladěných s Novou absolutní nejniternější duchovní myslí Pána Ježíše Krista - zvanou „Pán“. „Nová země“ znamená nově transformovanou vnitřní mysl všech sentientních entit, sladěnou s Novou absolutní vnitřní myslí Pána Ježíše Krista - zvanou „Ježíš“. „Nový Jeruzalém“ označuje nově transformovanou zevní či vnější mysl všech sentientních entit, která se přiřazuje k Absolutní zevnější myslí Pána Ježíše Krista - zvané „Kristus“. „Nový Jeruzalém“,

zvláště jeho formální strukturální uspořádání, líčí duchovní principy, jakými tato nová sentientní mysl bude působit a jaký vztah bude mít vůči Pánu Ježíši Kristu, jakožto i jaký vztah Pán Ježíš Kristus bude mít vůči každému jedinci.

V druhém spoluvýznamu znamená „nové nebe“ nový duchovní svět, jaký bude ustanoven v příštím časovém cyklu; „nová země“ značí nový intermediální svět a „Nový Jeruzalém“ označuje jeho nový zevní či fyzický svět. „Nový Jeruzalém“ ve vylíčené struktuře také označuje nové duchovní principy nebo to, co Swedenborg nazývá „novou duchovní doktrínou“ či „Novou církví“, jaká bude ovládat a řídit nový život pozitivního stavu v příštím časovém cyklu, osvobozeném od jakéhokoliv vlivu negativního stavu.

Fundamentální premisy všech shora uvedených textů v Biblii Svaté svědčí o tom, že v příštím časovém cyklu a jeho duchovním, duševním a fyzickém stavu a podmínkách nebude místa pro cokoli negativního v jakékoli formě či manifestaci. Také naznačují, že hlavní idea výběru ve věci odmítnutí a popření Pána Ježíše Krista a Jeho/Jejích duchovních principů jako jediného zdroje pravého života již déle nebude trápit sentientní mysl, která byla nucena zabývat se tou představou denně a nepřetržitě.

Následkem toho, že nebudou již mít tuto představu ani potřebu se jí zabývat, ať v jejím odmítání či akceptování, budou sentientní entity mít zcela odlišný přístup k životu i vůči samým sobě. Poprvé bude život prožíván způsobem, jakým vždy měl být prožíván - čistě a jenom v pozitivním smyslu.

Dokud ta představa existuje, dokud je třeba se jí zabývat denně, je tu vždy vědomí negativního spoluvýznamu života. Avšak negativní konotací života je mrtvý život negativního stavu. Jeho přítomnost - nehledě na to, kde a v jakém stavu - má nakažlivý účinek vůči všemu, dokonce i vůči pozitivnímu stavu. Vždyť i v pozitivním stavu každý se musí zabývat negativní představou, spotřebovává drahocennou energii na její každodenní odvrhování. S takovým plýtváním nemůže čistota, plnost a ucelenost života v pozitivním stavu dojít svého plodného dozrání, dokud všichni neučiní konečný výběr, týkající se trvalého a věčného eliminování té představy a zvolení pozitivního stavu v čistotě jeho obsahu. Z tohoto důvodu - dokud negativní stav existuje - není možno aktivovat život pouze v jeho čistotě a pozitivním významu. V tomto ohledu se takový život nikdy dříve zkušenostně neprožíval.

Jak bylo uvedeno na začátku této kapitoly, plnost pravého života pozitivního stavu musí být aktivována na základě svobodné volby každého ve Stvoření. Avšak aby taková volba byla proveditelná a platná, musí být nejdříve k dispozici a přítomny všechny jiné volby s projevením jejich důsledků, následků a výsledků. Takže se musí zobrazit rozličné modalitty života a životních stylů konkrétně a názorně pro porovnání s volbou, týkající se pravého života pozitivního stavu.

V pravém smyslu této situace musí znázornění výsledků všech jiných výběrů - vyjma pozitivního - do určité míry předcházet plné a dokončené aktivaci pravého života pozitivního stavu. Logika této situace jasně říká, že dokud jiné typy života existují, nejsou plnost a úplnost pravého života pozitivního stavu možné. Vidno, že slova „plnost“ a „úplnost“ označují všechno ve všem a cokoli v čemkoli. Tato situace neposkytuje prostor pro nic jiného ani pro žádnou jinou modalitu života. Jinak by takových slov nebylo použito. Proto otázka: „Vskutku chcete něco jiného, čili jakousi jinou modalitu života, než plnost a úplnost pravého života pozitivního stavu?“ musí být zodpovězena dříve, než se takový život bude moci plně zachytit ve Stvoření. Tedy

jakou odpověď dáte na tuto otázku ? Odpovíte zobrazením všech jiných modalit života, abyste věděli, co se volit nemá.

Jak bylo mnohokrát uvedeno dříve, slouží negativní stav a všechny jeho životní formy, jakožto i lidský život na planetě Nula přesně tomuto účelu. V těchto neocenitelných službách je jejich spásná kvalita. Pán Ježíš Kristus je nakonec odmění za tyto služby tím, že je spasí od jejich „života“ a dá jim možnost života v pozitivním stavu. Toto je, jakoby se řeklo: „Teď jste plně zažili vše ve vašem typu života. Nastal čas, abyste zakusili něco odlišného. Víte, jaké je to být negativním. Můžete a smíte také vědět, jak se cítí a jaké je to být pozitivním.“ Ovšem, když jednou se dá možnost negativní entitě zakusit skutečnost pravého života pozitivního stavu - dokonce i v nynější neucelené formě a nedokonalých podmínkách - nebude nikdy chtít se vrátit do svého vlastního života v negativním stavu.

Může se tedy prvotní definice života v pozitivním stavu - podle výše uvedených textů z Biblí Svaté - formulovat takto:

Život v pozitivním stavu bude dokonale a úplně zbaven jakéhokoliv vlivu a kontaminace idejí negativního stavu a samotných těchto idejí v jakýchkoliv formách, stavech, projevech a podmínkách provždy, na věčnost.

Poprvé od té chvíle, kdy Stvoření bylo stvořeno, bude se život prožívat tak, jak se patří – pouze v jeho pozitivním smyslu. Jak víte z definice, není život nic jiného než pozitivnost. To, co prožíváte jako život na vaší planetě a jinde v zóně vymístění a ve všech jeho peklech, není vskutku životem, ale něčím jiným (což bylo probráno ve dvanácté kapitole této knihy). Aniž se již bude třeba déle zabývat těmito druhy ne-životů, ustanoví se pravý život ve vší své plnosti.

2. Existence negativního stavu v jakékoliv formě vyžaduje, aby určitá skrytá a nedostupná znalost a působení Božské přirozenosti Pána Ježíše Krista byla zachována z bezpečnostních důvodů, což již bylo uvedeno dříve. Takže dokonce i v pozitivním stavu v jeho přítomné formě a obsahu je vloženo určité omezení na jeho členy, pokud se týká toho, nakolik a v jakém rozsahu mají vědět a být si vědomí určitých důležitých a vitálních otázek. Naproti tomu, jak víte, jsou členové negativního stavu, a zvláště pak lidští tvorové, ovládnuti principem ignorace a nevědomými procesy. V jejich případě věci se mají tak, že mají velmi malou, mají-li vůbec, pravou znalost o čemkoliv. Dokud tato situace existuje, musí negativní stav pokračovat ve svém trvání kvůli možnosti zachránit všechny chycené do jeho pastí.

Členové pozitivního stavu, jsou řízeni principem lásky, soucitu a moudrosti, rádi svolili k tomu, aby byli ohraničení co do plné znalosti a plného chápání mnohých věcí kvůli tomuto spasitelnému aktu Pána Ježíše Krista. Vzdali se té výsady, protože věděli, že Pán Ježíš Kristus měl dobré a pádné důvody, proč tato situace tajemnosti, maskování a skrývání musí být povolena v rámci tohoto časového cyklu i ve všech dřívějších cyklech času. Avšak jakmile negativní stav více nebude, samou první věcí, která bude natrvalo odstraněna ze jsoucna a bytí, bude tento druh omezení, ignorace a nevědomých stavů a procesů. Potřeba pro nějakou bezpečnost tehdy již nebude existovat.

Plnost a úplnost pravého života pozitivního stavu se nemůže projevit, dokud se požadují tato omezování a utajování. Nedostatek jakéhokoliv stupně znalosti znamená jistý stupeň ignorace. Slovo „nedostatek“ vylučuje možnost plnosti. Jak vůbec můžete

mít stav plnosti a úplnosti, máte-li v něčem nedostatek ? Tyto dva stavy se vzájemně vylučují. Z tohoto důvodu dříve, než k něčemu může dojít v příštím časovém cyklu, musí být odstraněna všechna omezení, ohraničení, utajování, ignorování, nevědomí a co tam všechno nemáte v tomto ohledu. Tento krok vysvětluje z prohlášení, učiněného ve Zjevení Ježíše Krista v Bibli Svaté v kapitole 21 verš 1:

„A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly. A také moře již nebylo.“

„A viděl jsem nové nebe a novou zemi“ značí zkušenost odlišného duchovního stavu ve Stvoření, který následuje po všech po všech předešlých. „Neboť první nebe a první země pominuly“ znamená, že všechny časové cykly, které předcházely tomuto novému stavu splnily svou užitečnost a déle nejsou nutné, ani jich není třeba.

„A také moře již nebylo“ označuje to, že nový časový cyklus nebude potřebovat, aby byl držen v jakémsi druhu ignorace, omezení, ohraničení a nevědomí vzhledem k čemukoliv vůbec. „Moře“ obecně znamená vše skryté, tajné, nevědomé a nepřístupné. Ježto tyto termíny se dají ve vsí své plnosti aplikovat i na negativní stav, ve zvláštním smyslu „moře“ označuje také negativní stav. Takže z tohoto vysvětlení můžete usoudit, že pravý život pozitivního stavu po eliminování negativního stavu bude životem plného vědění, chápání, plné otevřenosti a přístupu ke všemu ve jsoucnu a bytí. Pouze za těchto okolností se může pravý život pozitivního stavu aktivovat a vzkvétat bez omezení. Že tomu vskutku tak bude, je potvrzeno ve verši 25 kapitoly 21 Zjevení Ježíše Krista,

„Jeho brány nebudou zavřeny po celý den (neboť noci tam nebude).“

„Uzavřené brány“ znamenají všechny druhy ohraničení a omezení s tím, aby pozitivní stav byl chráněn před napadením silami negativního stavu. „Dnem“ se značí plná otevřenost, jasnost a chápavost s ohledem na všechny a vše bez zatemněnosti. „Noci tam nebude“ jasně označuje, že příští časový cyklus stvoření nebude obsahovat nic z negativního stavu, v žádné z jeho forem, podmínek či tvarů. „Noc“ je mrtvý život negativního stavu a jeho nevědomost. Toto je ještě víc zřejmé z obsahu verše 4 kapitoly 21 Zjevení Ježíše Krista:

„A setře Bůh jim každou slzu z očí; a smrt již nebude, ani žalu ani nářku a ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo !“

Tento verš líčí hlavní atributy negativního stavu a jeho mrtvého života. Dodatečný důraz je na slovech „a smrti již nebude“. „Smrt“ znamená negativní stav v podmínkách jeho plné aktivace a dominance. „Neboť co bylo - pominulo“ znamená eliminaci negativního stavu a všech jiných stavů, které s ním koexistovaly v jakékoliv formě a modalitě.

Nestačí vrátit negativní stav do jeho dřívější kondice - deaktivace a dřimoty. Dokonce i v takové kondici je negativní stav obrovským břemenem pro pozitivní stav. Idea negativního stavu by stále ještě trápila sentimentní mysl, nutíc ji nepřetržitě činit volby ve smyslu odmítání té představy. Činit to je omezováním a ohraničováním pozitivních životních energií v jejich expresi a impresi výhradně ve prospěch pravého života pozitivního stavu. V předešlé dávce Nového zjevení, jež předcházela této knize, převládal dojem, že jediná věc, která se mohla učinit ohledně negativního stavu, byla jeho deaktivace a uložení do stavu dřimoty. Mělo se za to, že v tomto spícím stavu má negativní stav zůstat navěky jako náhradní výběr podle pozitivního stavu.

V době, kdy se ta porce Nového zjevení přenášela, nebyl ještě ukončen proces hybridizace a fúze lidského fyzického těla - masa v povšechnosti Absolutní přirozenosti Nejvyššího. Ale nejen to: V té době přece nikdo ve Stvoření či kdekoli jinde nevěděl, že po vzkříšení Ježíše Krista a po Jeho/Její odchodu z vaší planety proběhl takový proces. Pokud ta situace s tělem - masem Ježíše Krista existovala, měl zůstat ten dojem, že negativní stav měl trvat jako předmět volby až na věčnost, i když v dřímající, zkrocené kondici.

Důvod tohoto dojmu v té době byl v tom, že v souvislosti s pokračující separací všech absolutních elementů Nejvyššího od elementů zóny vymístění a lidského života, reprezentovaného fyzickým tělem - masem Ježíše Krista, nemohla jiná percepce existovat. Pokud je něco separováno, dotud má svůj vlastní nezávislý život. V tomto případě se negativní stav jeví, jako by měl svůj nezávislý život. Konec konců ve Svě dřívější kondici jako Nejvyšší nemohl Pán Ježíš Kristus vkročit do negativního stavu, aniž by jej úplně zničil. Z této situace povstává zdání, jako by negativní stav měl svůj vlastní život. Pokud toto zdání čili „jakoby“ existuje, musí negativní stav pokračovat jako nezávislý faktor, aby reprezentoval odlišnou volbu. Toto dává negativnímu stavu dojem, že bude pokračovat ve své existenci provždy v jakékoliv formě či jakýchkoliv podmínkách.

Když však stav separace byl eliminován a dokončilo se sjednocení a vpojení všech elementů do Absolutní přirozenosti Pána Ježíše Krista, situace se docela pozměnila. Z této nové pozice sjednocení může každý provést volbu nemít déle negativní stav v jakékoliv formě či stavu jako alternativní výběr. Tedy - aby se to zopakovalo - volbou bude nemít tuto zvláštní volbu. Místo toho se zvolí mít jenom pozitivní stav a jeho život jako tu pravou realitu.

Ale aby každý v negativním stavu i lidském životě mohl být spasen, bylo nutno podstoupit proces fúze a hybridizace lidského těla - masa Ježíše Krista, z něhož mohly být očištěné elementy negativního stavu, zbavené zla a nepravd, zahrnuty do pravého zdroje pravého života. Zde se setkáváte s velkou záhadou ! Aby se zachoval život všech v negativním stavu, musel Nejvyšší vpojit do Sebe život negativního stavu po té, co jej očistil od obsahu veškeré negativity.

Mějte na paměti, prosím, že život negativního stavu byl ve své původní kondici ukraden z pravého života pozitivního stavu, vyvěrajícího v té době z Nejvyššího. Takže byl to Jeho/Její život, který byl ukraden, zneužit a obrácen v mrtvý život negativního stavu. Vždyť není jiného zdroje života mimo Pána Ježíše Krista, který tentokrát byl Bohem Nejvyšším. Takový život - ať je v jakékoliv kondici - nemůže být zničen. Místo toho je spasen od svého nynějšího stavu a navrácen ke svému původnímu zdroji pomocí procesu spasení, jaký byl popsán dříve. Jak vidíte, ve skutečnosti žádný jiný život neexistoval, neexistuje a nebude existovat.

V době přenosu předešlé porce Nového zjevení se správně pociťovalo, že život negativního stavu nemůže být zničen. Avšak tím, že nikdo nevěděl o procesu vpojení elementů zóny vymístění a planety Nula do Absolutní přirozenosti Pána Ježíše Krista, se mylně usuzovalo, že negativní stav sám musí trvat navěky, i když jen v nečinné, dřímající kondici. V té době bylo nemožné odlišit život negativního stavu od samotného negativního stavu. Život negativního stavu je ukradeným faktorem, který musí být navrácen svému původnímu zdroji. Negativní stav o sobě je násilně přidaným obsahem, který nepatří do toho života a který jej učinil mrtvým životem. Ten život může být spasen procesem vzkříšení z mrtvé kondice (Pán Ježíš Kristus umožňuje toto vzkříšení díky faktoru Svého vlastního vzkříšení z mrtvého života negativního

stavu). Nicméně sám negativní stav nemůže být spasen, protože nemá v sobě žádné kořeny, které by se mohly použít v nějakém pozitivním smyslu. Prostý důvod je ten, že negativní stav nemá žádný smysl. A co nemá smysl, nemožno spasit.

Co Ježíš Kristus učinil v procesu Svého prvního příchodu, bylo to, že vzal život negativního stavu, nikoliv sám negativní stav, a vpojil jej do zbývající části Svého Absolutního života. Pamatujte si, že než toto učinil, nejdříve odstranil negativní stav z těch elementů, jaké vzal z negativního stavu. Jinými slovy, Pán Ježíš Kristus odstranil smrtelnost z těch elementů a navrátil je pravému životu.

V procesu Druhého příchodu Pána Ježíše Krista bude zakončen proces navrácení zbytku ukradeného života do svého původního zdroje. V tom procesu bude negativní stav úplně oddělen od toho života. Postrádáním toho života obrátí se negativní stav v nicotu. Takže co zde bude zachováno, není negativní stav, nýbrž život, ukradený z pozitivního stavu, jakým negativní stav žil a byl na živu, obrácejí ho v život mrtvý. Zde je zřejmý paradox: Negativní stav může žít a být na živu, jenom když obrátí ukradený pravý život v mrtvý život. A přece je to stále ještě život, který původně patřil pozitivnímu stavu. Ten musí být vrácen, kam patří po té, co projde procesem vzkříšení a transformace. Pán Ježíš Kristus jasně prokázal Svým příkladem, že ten život může být zachován a spasen, aniž by bylo jakkoli nutné, aby na něm negativní stav paraziticky ulpíval.

Toto zjevení jasně ukazuje, že pravý život pozitivního stavu nepotřebuje negativní stav v žádné formě ani kondici. Naopak, bude moci začít žít životem v plné a vrchovaté míře jenom po eliminaci negativního stavu na věčnost.

Zachování všech zkušeností ze života negativního stavu na věky v multiverzalitě povšečnosti neznámá zachování samotného negativního stavu. Cokoliv se poznalo a prožilo v tomto ohledu, bude mít vždy cenu jako znalost a nikoliv jako stav sám o sobě. Vědět něco nebo o něčem neznámá být tím něčím. Jinými slovy: Znat negativní stav nebo znát něco o negativním stavu neznámá být v negativním stavu. Takže můžete mít znalost zkušeností jsoucna a bytí negativního stavu (pseudo - jsoucna a pseudo - bytí), aniž byste kdy potřebovali, aby negativní stav sám byl ve jsoucnu a bytí.

Z tohoto důvodu bude budoucí život pozitivního stavu docela a totálně osvobozen od přítomnosti negativního stavu v jakékoliv formě, kondici či projevu. Opakovaně řečeno: Plnost života může být prožívána a rozvíjena jenom bez přítomnosti negativního stavu a lidského života. Tudíž nejen, že je možné mít život bez negativního stavu či lidského života, ale ve skutečnosti je pravý život ve své plnosti možný jenom bez nich.

3. Jak již bylo uvedeno mnohokrát dříve, nejdůležitějším determinátorem jakékoliv modality života a jeho stylu je způsob, jakým lidé přistupují k Pánu Ježíši Kristu a jak Jej/Ji uctívají. Tak to bylo a tak tomu bude až na věčnost. Proto je kvalita nového časového cyklu taktéž determinována tímto nejdůležitějším činitelem.

Způsob lidského vztahování a projevování úcty k Pánu Ježíši Kristu v plnosti pravého života pozitivního stavu - po eliminaci negativního stavu a lidského života - se odráží ve verši 22 kapitoly 21 Zjevení Ježíše Krista v Bibli Svaté. Stojí tam:

„Avšak žádný chrám jsem v něm nespáčil, neboť jeho chrámem je Pán Bůh Všemohoucí a Beránek.“

„Chrám“, v konotaci tohoto textu, označuje jakýkoliv typ zevní, ritualistické, ceremoniální, organizované a formální bohoslužby, jaká se vidí na vaší planetě. Také značí všechny jejich doktríny a všechna dogmata. Takže slova „žádný chrám jsem v něm nespatriil“ znamenají, že taková modalita vztahovosti a bohoslužby vůči Pánu Ježíši Kristu nebude mít místa či prostoru v novém pravém životě pozitivního stavu.

Vážný problém s tímto typem bohoslužby a vztahovosti - jak se vidí na vaší planetě - je v tom, že neexistuje přímá či nepřímá přítomnost Pána Ježíše Krista během jejího vykonávání. Lidští tvorové mají za to, že taková přítomnost je mezi nimi nebo v nich, prohlašují, že jsou inspirováni Duchem Svatým, vycházejícím od Pána či Boha či jakého jména užijí. Nicméně jde zde o klamné pojmání. Po ukončení Prvního příchodu Pána Ježíše Krista neexistuje žádná taková přítomnost v něčem, co je ritualistické, ceremoniální, vnější, organizované, instituční, atd. To, co dnes lidští tvorové uctívají, je prázdný pojem. Nevidí, neslyší, netuší, nepocit'ují a nezjišť'ují žádnou přítomnost Pána Ježíše Krista mezi sebou ani v sobě.

Je to vše proto, že lidští tvorové neuctívají pravého Pána Ježíše Krista, nýbrž nějakou náhražku či klam nebo svou vlastní představu Boha či Pána či Ježíše nebo Krista či Ježíše Krista či jaká jména užívají. Ve skutečnosti uctívají boha, zfabrikovaného podle představ svých srdcí. Samozřejmě, takový bůh neexistuje. Proto nemůže být přítomen v nich ani mezi nimi. Jediné, co je tam přítomné, jsou negativní entity, jež na sebe vzaly roli těchto „bohů“, aby udržovaly lidské tvory v porobě představivosti jejich vlastních bláhových srdcí. Po úplné eliminaci negativního stavu a lidského života taková bohoslužba a vztahovost vůči Pánu Ježíši Kristu nebude nijak možná, proveditelná ani žádoucí.

„Jeho chrámem je Pán Bůh Všemohoucí a Beránek“ znamená přímou, pocit'ovanou, hmatatelnou, konkrétní, zkušenostní a bezprostřední přítomnost Pána Ježíše Krista u každého a v každém. „Pán Bůh Všemohoucí“ zde značí ten nejnítternější i ten nejníttrnější stav Přirozenosti Pána Ježíše Krista a Jeho/Její lidské tělo - maso, které bylo zbožštěno a učiněno Božským a které je mediem uctívání a vztahovosti vůči Bohu.

Ale tato kombinace (Beránek a Pán Bůh Všemohoucí) také znamená něco daleko důležitějšího. Pán Ježíš Kristus bude mít vztah ke všem a všichni budou mít vztah k Němu/Ní zcela novým způsobem. Bude to velmi soukromý, osobní a intimní způsob vztahu, jenž se odehraje simultánně na všech na všech úrovních Nejníttrnější duchovní mysli, vnitřní mysli a zevní mysli a současně to bude i nejvíce veřejným, sociálním a obecným způsobem při různých společenských setkáních, hostinách a schůzkách za účelem vzájemného sdílení a vedení záležitostí v zájmu obecného blaha. „Beráncí“ část Pána Ježíše Krista (v Něm/Ní fúzí vpojené lidské tělo - maso) takový vztah i takové uctívání umožňuje. Pán Ježíš Kristus osobně odpoví na každý požadavek vznesený k Němu/Ní, a to bezprostředně, když se ukáže každému, kdo o to požádá.

Takže uctívání a vztah vůči Pánu Ježíši Kristu v novém časovém cyklu pouhého pozitivního stavu budou u všech určeny podle jejich přístupu k Němu/Ní simultánně na všech úrovních mysli při prožívání Jeho/Její přítomnosti pomocí všech percepčních modalit v jsoucnu a bytí a konzultacích, konaných s Ním/Ní ohledně všech věcí osobního života. Bude-li se toto konat, pak každý bude prožívat stálou, nepřerušovanou a přímou přítomnost Pána Ježíše Krista ve všech svých činnostech a vztazích. Taková přítomnost tvoří nejdůležitější znak pravého života pozitivního stavu. Dá tomu životu docela jinou perspektivu, která se dosud nikdy neprožívala. Nejžádoucnějším

aspektem toho života je mít přímý a bezprostřední přístup k Pánu Ježíši Kristu ve všech záležitostech života. Toť je ta pravá bohoslužba a vztahovost vůči Pánu Ježíši Kristu. Žádná jiná forma uctívání se nebude požadovat a nebude potřebná. Že tomu tak vskutku bude, bylo předpověděno prorokem Jeremiášem v kapitole 31, ve verších 33-34:

„Ale toto je smlouva, kterou učiním s domem izraelským: Po oněch dnech řekne Pán: „Svůj zákon jim vložím do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jejich Bohem a oni budou mým lidem. Už nebude poučovat každý svého bližního a každý svého bratra, řka: „Poznej Pána ! “, neboť všichni Mě budou znát, od nejmenšího do největšího z nich“, říká Pán. „Neboť odpustím jim jejich nepravost a jejich hříchu už nevzpomenu.“ “

4. Sentientní mysli všech lidí v multivesmíru Stvoření již nebudou obsahovat ideu práva odmítnout či zapřít pravý duchovní zdroj svých životů. Nebude třeba denně usilovat o to, aby se ta představa odháněla. Tato situace osvobodí proces jejich mysli od utrácení značné dávky energie na vyhýbání se nežádoucí mentaci a od přílišného zaneprázdnění v hledání co možná nejlepších způsobů, jak se osvobodit od nutnosti uvést tu ideu do praxe. Tak se stane, že se poprvé budou moci uskutečnit a zpřítomnit plné potenciály sentientní mysli.

Až dosud sentientní mysl tím, že musela věnovat toliké úsilí a tak mnoho času na něco, co nemělo přímý vztah k pravému životu, neměla vhodnou příležitost plně a uceleně se aktualizovat v rámci čistého pozitivního stavu. Z tohoto důvodu v přítomné době, zatímco negativní stav je v aktivní modalitě, není sentientní mysl členů pozitivního stavu ve své náležité funkční modalitě. Nikdo nikdy neměl ještě nějakou zkušenost toho, jaké je to mít veškeré potencionály sentientní mysli pro aktualizaci a realizaci.

Pro tuto situaci a pro nutnost existujících ohraničení, utajování a skrytosti, nemůže se plná znalost všech potencionálů sentienní mysli podchytit ani projevit. Tato situace také vede k prapodivnému stavu značné omezenosti ohledně sebepoznání. Nemáte-li plnou znalost všech schopností své mysli, nemůžete mít plné vědění ani o sobě či o svém vlastním „já jsem“.

Pokud negativní stav existuje v jakékoliv formě a kondici, tato situace platí multiverzálně. Čím je větší vzdálenost od pozitivního stavu, tím méně je k dispozici takové znalosti. Protože lidský život, na příklad, je výsledkem nemožné kombinace všemožných ne-duchovních principů se zvrácenými, zprzněnými a zfalšovanými duchovními principy, nemají lidští tvorové žádnou znalost o tom, kým jsou a v čem vlastně spočívá lidský život. Avšak jakmile se tato omezení a ohraničení odstraní, potenciály sentientní mysli se plně rozvinou a vytvoří se plné sebepoznání. Takže v pravém životě pozitivního stavu všichni budou znát, kým jsou, jaký je účel jejich života a jak strukturálně vypadá jejich „já jsem“. Znalost sama sebe je vedle znalosti a pochopení pravé přirozenosti Pána Ježíše Krista jednou z nejdůležitějších znalostí (množné číslo !) vůbec. Je to základna, na níž může být vybudován jakýkoliv významný vztah.

5. Získáním plné znalosti pravé Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista a poznání sama sebe se nemůže rozvinout pravý pozitivní vztah mezi všemi členy pozitivního stavu. Toto vyžaduje, aby byla k dispozici třetí z nejzávažnějších součástí plné znalosti. První komponentou je náležitá znalost a pochopení Pána Ježíše Krista. Druhou

komponentou je znalost a pochopení sama sebe, svého „já jsem“. Třetí komponentou je znalost a chápání jiných.

Až dosud je poznání a chápání jiných omezeno obecným omezením a ohraničením, které každý prožívá kvůli existenci negativního stavu. Nemáte-li plnou znalost a poznání sama sebe, pak se nemůžete odkrýt před jinými a jiní se nemohou odhalit před vámi v co možná úplné míře. Tato situace vkládá určitá omezení a neúplnost na vztahy, jaké existují mezi všemi v přítomné době. Vždy něco chybí či se něčeho nedostává v těch vztazích. Takže v přítomné době nikdo doopravdy nemůže prožít, jak vypadá navazování poměru s jinými na základě plného sebepoznání i poznání jiných. V určitém ohledu jedinec zůstává sám sobě i jiným záhadou a jiní zůstávají záhadnými jemu. Jak se tedy může utvářet uspokojivý a plně smysluplný vzájemný vztah s jinými v podmínkách takové záhadnosti ?

Avšak v pravém životě pozitivního stavu, jaký započne po tomto časovém cyklu, budou všechna tajemství a záhady, omezení a ohraničení odstraněny ve všech ohledech. Poprvé to dovolí prožívat jakýkoliv vztah z pozice plné znalosti sama sebe i jiných. Hlubokost, smysluplnost, radostnost, extáze, inspirace a všechny pocity takových vztahů nelze popsat žádnými přístupnými slovy. Musí se nejprve prožít, než bude možno je popsat jakýmkoliv způsobem. Nemohou se vak takto prožívat, dokud existuje negativní stav i lidský život.

6. Jeden z nejvíce neobvyklých aspektů pravého života pozitivního stavu tehdy bude skutečnost, že jeho obsah, styl a způsob budou určeny vůlí všech jeho účastníků. Tento fakt činí velmi obtížným, ba až nemožným předpovídat, jaké budou specifické aspekty toho života. Příčinou toho je, že každá jednotlivá osoba se bude velice aktivně účastnit při budování, vyvíjení a ustanovení života, jakožto i náležitého definování či určování jeho povahy. Takže všichni členové pozitivního stavu se budou podílet spolu s Pánem Ježíšem Kristem na vytváření tohoto vsutku nového, neobyčejného a pozitivního života. Každý přispěje svými tvořivými snahami k tomuto velkému usilování. Z tohoto důvodu není nový život pozitivního stavu něčím předurčeným a daným jednou provždy, bez konzultací a použití idejí budoucích účastníků nového života pozitivního stavu.

Jak víte, v počáteční fázi stvoření, kdy se Stvoření tvořilo poprvé a kdy se zavedl čas a prostor, Stvořitel stvořil Svě Stvoření Sám/Sama a pouze ze Sebe, bez jakékoliv zevnější pomoci. Avšak jeden z účelů Stvoření je stvořit sentientní entity podle tvořivého podobenství a obrazu jejich Stvořitele s tím, aby jejich tvůrčí snahy mohly být plně využity v jakýchkoliv následujících aktech. Takže Pán Ježíš Kristus, jsa Absolutním stvořitelem a jsa u každého osobně a intimně přítomen v jeho tvůrčím úsilí, stvoří nový časový cyklus s pomocí všech sentientních entit a bytostí.

Protože schopnosti sentientních entit být tvořivými vyvěrají z Absolutní tvořivosti jejich Tvůrce, je jedině On/Ona Stvořitelem. Nyní však Tvůrce a Stvořitel tvoří a vytváří nejen Sebou a ze Sebe, nýbrž také skrze druhé, z nich a s nimi. Konec konců toto je důvodem, proč je Stvořitel stvořil. Doposud je plná účast všech sentientních entit v tomto tvůrčím usilování omezena a nemá všeobsáhlou povahu. Především proto, že všechny sentientní entity postrádají plnou informaci a znalost o mnohých věcech. Takový nedostatek omezuje a ohraničuje plnou tvořivost a její vyjádření a vnímání a sdílení. Za druhé: Máte ohromné množství sentientních entit v negativním stavu pekel, v celé zóně vymístění a na vaší planetě, jež nejen že se vůbec neúčastní tohoto tvůrčího procesu, ale – naopak - staví se proti němu ve snaze jej eliminovat a zahubit. Toto nežádoucí rozdělení v jsoucnu a bytí: Pozitivní versus negativní čili tvůrčí versus

destruktivní - znemožňuje, aby se sjednocené tvořivé úsilí plně uvedlo do praxe. Dokud negativní stav existuje v jakékoliv formě a kondici, má samo jeho jsoucno a bytí zamezující, překážející efekt na proces jakéhokoliv tvůrčího úsilí kdekoliv.

Především to vyžaduje ohromné množství drahocenné energie a snahy odhánět negativní stav od stavu pozitivního. Tato vzácná energie není k dispozici pro využití v tvořivém usilování všech svých nejnepříjemnějších potenciálů. Za druhé, je tu ten pocit separace od miliard a miliard sentientních entit, chycených do pastí negativního stavu a užívajících svůj život k ničení života. Výdej jejich energie je zcela neproduktivní. Ale taktéž se této energie nedostává ostatní části Stvoření v pozitivním stavu; předpokládalo se, že bude použita odlišným, pozitivním a vskutku tvůrčím způsobem. Avšak - jak si vzpomínáte - byla ukradena z pravého Stvoření aktivátory negativního stavu.

Slovo „ukradená“ znamená, že něco velmi důležitého bylo odebráno Stvoření a použito jinde - mimo Stvoření - pro zcela rozdílný, neproduktivní účel. Slovo „ukradená“ ale také značí, že cokoliv bylo ukradeno, musí se vrátit na své pravé místo, aby se to použilo pro původně zamýšlený účel. Též označuje, že tato situace - okolnost okradení - je dočasnou věcí. Ztráta vinou této krádeže byla pro Stvoření nesmírná. Stvoření postrádá něco, co mu právem náleželo. A nejen to, ale čin krádeže a loupeže rozštěpil jsoucno a bytí na tři části: Na pravé a skutečné Stvoření a na zónu vymístění a lidský život na planetě Nula, nacházející se mimo Stvoření.

Dokud tento stav existuje, dokud důležitá integrální část ve Stvoření schází a je používána v rozporu s jeho tvořivým usilováním, nikdo v pravém životě pozitivního stavu nebude plně tvůrčím, produktivním, konstruktivním a patřičně užitečným. Taktéž pokud chybí podstatný počet sentientních entit ve Stvoření, nemůže dojít k plnému zpřítomnění a uskutečnění náležitých sjednocení, jednotnosti a harmonie tvořivých snah všech.

Jedním z mnoha důvodů, proč Pán Ježíš Kristus přijal novou přirozenost a Kondici, bylo sjednocení Jeho/Jejího Stvoření, aby bylo takové, jaké má být. Rozkol a rozštěp byly tolerovány kvůli poučení a pro provádění náležitých a správných výběrů, kdy se zvolí pravý a plný život pozitivního stavu. Pán Ježíš Kristus musel vstoupit do negativního stavu, aby tam ustanovil příznivé podmínky pro navrácení ukradeného „vlastnictví“ jeho pravému majiteli - pozitivnímu stavu. Takže tam vstoupil za účelem konečného eliminování tohoto nesnesitelného rozštěpu ve jsoucnu a bytí.

Jakmile tento rozštěp a rozkol bude odstraněn a ukradené „vlastnictví“ navraceno tam, kam patří, pak tehdy a jenom tehdy bude možno začít s budováním pravého a plného života pozitivního stavu s úplným a povšechným participováním a přispíváním ze strany všech entit všude. Pokud schází třeba jen jedno individuum v tomto procesu, plnosti tvořivého úsilí se nemůže docílit. Takže se požaduje plné účastenství všech bez jakýchkoliv výjimek a výhrad. Jenom tehdy bude tvůrčí úsilí úplné.

Po eliminaci negativního stavu ve všech jeho formách a podmínkách, až bude dokončen poslední soud nad tímto časovým cyklem („Učiněno jest!“ – Zjevení 21:6), nastolí se údobí konzultací a navrhování budovatelských plánů se všemi. Všichni členové stvoření budou do posledního individua požádáni, aby předložili vlastní ideje toho, jak by se měl pravý život pozitivního stavu vybudovat a jak by se měl vyvíjet. Všechny předložené ideje budou použity pánem Ježíšem Kristem spolu s Jeho/Jejími vlastními Absolutními ideami při zakládání a ustanovení takového života.

Z těchto faktů můžete jasně vidět, proč není možné přesně předvídat, jaký druh života to bude. Jediná věc, která může být předvídána se stoprocentní jistotou, je to, že to bude život nejpozitivnější, nejtvůrčivější, nejšťastnější, nejradostnější, nejplodnější, nanejvýš užitečný a pokojný. A že to bude život bez negativního stavu. Avšak specifické, nekonečné variace a projevy toho života budou záviset na všech vstupech a ideách každé jednotlivé sentientní entity ve Jsoucnu a Bytí. Pán Ježíš Kristus bude osobně, soukromě a intimně inspirovat a evokovat plné jedinečné potenciály každého jedince ve stvoření, aby vytvářel tyto podnětné příspěvky pro tento nejdůležitější účel.

7. Plné, nerozdělené tvůrčí úsilí každého jedince ve Stvoření rozhodne o jakosti sexuálních vztahů, jaké budou existovat ve Stvoření v tu dobu. Jak si vzpomínáte ze shora uvedených bodů: Plné sebevyjádření a sebevnímání je omezeno restrikcemi, uvalenými existencí negativního stavu. Takže plná výměna a sdílení sama sebe v sexuálním styku není zcela možná. Konec konců neznáte-li plně a zcela, kdo jste a co je vaše podstata, pak v procesu této výměny je předán určitý stupeň toho nevědění i vašemu sexuálnímu partnerovi. Stav tohoto nevědění bez ohledu na to, jak je velké či malé, znemožňuje mít zkušenost úplnosti výměny jednoho „já jsem“ s jiným. A nejen to, ale - což je nejdůležitější - takový pohlavní styk produkuje zrod idejí, které v sobě nesou inherentní stupeň neznalosti něčeho. Máte tu tedy nepřetržité rození lidí, kteří se narodí s nějakým stupněm neúplné znalosti mnohých věcí.

Toto je omezující situace při jakémkoliv životním procesu, ale obzvláště při vyjádření a vnímání tvůrčího procesu.

Tato situace je opět tolerována kvůli tomu, aby se poznalo a prožilo, jak se cítí, když není plné vědění ani plnost zkušenosti něčeho, někoho a sebe sama. Úplné ocenění plné znalosti a zkušenosti je možné jenom z prožití stavu, kdy schází plnost takové zkušenosti a znalosti. Navíc to dává každému jasně na vybranou nikdy nevolit jakýkoliv druh života, který by vzbuzoval stav takového omezení a ohraničení. Ale jakmile se tato omezení odstraní, každý bude mít přístup k získání plného vědění a zkušenostního prožitku sama sebe, jiných, svého Stvořitele a všeho ostatního.

Tato nová zkušenost určí modalitu a vyznění sexuálních vztahů. Především, nebudou žádným způsobem uvalena žádná omezení a ohraničení na jednotlivcův sexuální život. Vždyť jakákoliv omezení a ohraničení omezují a ohraničují. Toto by nebylo životem v pozitivním stavu. V pozitivním stavu jsou tolerovány jenom kvůli Jsoucnu a Bytí negativního stavu. Proto, když je jednou negativní stav eliminován, je tomu tak i s ohraničením a omezením. Pozitivní stav nebude již déle jakkoliv zdržován negativním stavem nijakým způsobem. Za druhé - a to je nejdůležitější - výsledkem každého neomezeného a neohraničeného pohlavního styku, v němž nebude nedostatek znalosti Pána Ježíše Krista, jiných a sama sebe, bude poprvé zrod idejí plné znalosti a zkušenosti. Výsledkem toho bude vytvoření docela nové, dosud neznámé a nedostupné sentientní rasy, jaká bude nade všecko, co dosud bylo v Jsoucnu a Bytí. Aby se použilo vašeho výrazu, budou to supermuži a superženy s nanejvýš neobyčejnou inteligencí, krásou, tvořivostí, láskou, moudrostí a věděním, jací a jaké nebudou mít srovnání s ničím po celém stvoření.

Bude to pokolení těchto nových lidí, co ve skutečnosti bude schopno ustanovit - pod dohledem, dozorem, za předsednictví a pod vedením Pána Ježíše Krista - nový život pozitivního stavu. Ať je nyní známo, že veškeré Stvoření horlivě očekává příchod těchto lidí. Budou nejbližší k obrazu a podobně Pána Ježíše Krista, než kdokoliv jiný doposud byl a bude. Poslouží příkladem pro každého, jak být a kým být.

V tomto sdělení se skrývá záhada ! Jak víte, každý si již v té době vytvoří velmi osobní, soukromí a intimní vztah s Pánem Ježíšem Kristem - ženy s Jeho maskulinitou a muži s Její feminitou. V procesu sexuálního spojení - z pozice plného poznání Pána Ježíše Krista, sama sebe a svého sexuálního partnera se narazí na nový sexuální zážitek. Sám/Sama Pán Ježíš Kristus bude účasten v tom procesu, když dovede sexuální partnery k neobyčejnému, nepopsatelně slastnému prožití orgasmu, během kterého bude Pánem Ježíšem Kristem včleněn určitý prvek do idejí, které se zrodí z takového sexuálního spojení. Ideje zrozené takovým neobyčejným způsobem (neobyčejným ze stanoviska této doby, ale normálním a pravidelným ze stanoviska toho budoucího času), budou potom naděleny životem, vyvěrajícím přímo z Absolutního nejhlubší niternosti Pána Ježíše Krista. Díky tomuto neobyčejnému uspořádání dojde ke zrodu nadlidí, tak jak bylo krátce vylíčeno výše.

Opět se tu zjevuje velké a nové tajemství ! Ne mnoho lidských tvorů, čtoucích tato slova, bude schopno přijmout toto nové tajemství. Bude se jim zdát, že jde o rouhání ! Tajemství je ve faktu, že Pán Ježíš Kristus bude sexuálně zapojen v procesu sexuálního styku jakýchkoliv dvou sexuálních partnerů. Pro bláhové a omezené lidské tvory se toto zdá být takto porušením soukromí a perverzním způsobem sexu !

Přesto ať je znovu známo, že prožití pravého pozitivního sexuálního spojení se všemi jeho pozitivními výsledky se nemůže udát pouze mezi dvěma partnery - mužským a ženským - bez plné účasti třetího, vlastně nejdůležitějšího partnera - Pána Ježíše Krista. Uvědomte si, prosím, že Pán Ježíš Kristus zahrnuje v Sobě Absolutní sexualitu. Proto je pouze logické usoudit, že skutečná, ryzí a pravá zkušenost sexuality ve své nejplnější a nejdokonalejší expresi a se vši svou vybranou blažeností je možná, jenom když je Pán Ježíš Kristus v tomto aktu aktivním účastníkem.

Proč si myslíte, že je pohlavní styk dvou lidí bez této nejdůležitější duchovní komponenty tak neuspokojivý, omezující a krátkého trvání ? Anebo proč je sexualita lidských tvorů tak abnormální, nepřirozená, perverzní, chorobná a zatížená pocity viny ? Protože nedovoluje, aby do jejího aktu vstoupil nejdůležitější třetí partner - Pán Ježíš Kristus s Jeho/Jejími duchovními principy - ženským pro muže a mužským pro ženu. Bez Něho/Ní se postrádá jakákoliv duchovnost. Duchovnost jakékoliv situace se uskutečňuje jenom přítomností a účastí Pána Ježíše Krista jako zdroje jakékoliv duchovnosti a - v tomto případě - sexuality.

Odstraní-li zdroj pravé zkušenosti života od jakýchkoliv jejích modalit - v tomto případě od sexuality - pak skončíte přesně v takovém typu zkušenosti, jaký tak živě zobrazuje lidský život s jeho zvrácenou a nepřirozenou sexualitou. Mějte na zřeteli, že v tomto ohledu každý typ lidské sexuality, včetně toho, který se považuje za normální a zdravý podle lidských norem, je abnormální, zvrácený a nepřirozený. Z hlediska pravého života pozitivního stavu a podle všech duchovních principů není absolutně nic normálního a přirozeného v lidské sexualitě. Vždyť když není nic normálního a přirozeného v lidském životě v žádném z jeho aspektů, o co více to musí být pravda o něčem tak integrálně vkořeněném do samotného života - o sexualitě !

Na štěstí, až nastane ta doba, nebude existovat žádný specifický lidský život ani jeho typ sexuality. Každý bude prožívat sexualitu v její pravé duchovní, mentální a fyzické esenci a substanci v trojici jejího spojení - mužského individua, ženského individua a Pána Ježíše Krista. Každý sexuální akt v tomto spojení bude prožíván v nekonečně rozmanité variaci, lišící se od všech předešlých aktů. Každá dvojice bude mít ve spojení s Pánem Ježíšem Kristem svůj jedinečný sexuální zážitek, neopakovatelný žádnou jinou dvojicí v jejím spojení s Pánem Ježíšem Kristem. Nebudou existovat

v tomto ohledu žádné dvě podobné či stejné sexuální zkušenosti. Vždy bude něco nového a vzrušivě odlišného. Tato nová a podněcující odlišnost bude neustálým pramenem jejich tvůrčího usilování a jeho uskutečňování na věčnost.

Jak vidíte, není třeba negativní stav a lidský život k tomu, abyste byli věčně zaneprázdnění, tvořiví a šťastní. Právý opak je pravdou: Existence negativního stavu a lidského života činí nemožným, aby kdokoliv měl plnost prožití pravého štěstí, opravdové tvořivosti a vhodného typu zaneprázdnění.

8. Shora popsané záležitosti nové sexuality jsou spojeny také s otázkami manželství, tak důležitými pro lidské tvory. Jak víte, otáčí se lidský život kolem manželského a rodinného života jako nejžádoucnějšího a nejposvátnějšího závazku. Nicméně lidské manželství je fenoménem právě tak abnormálním, nepřírozeným, ohraničujícím a omezujícím, jakým je i veškerý lidský život. Fakticky je právě specifické pouze pro lidský život. Nikde ve Stvoření, dokonce i v přítomné době, takové vztahy neexistují.

Lidská manželství se charakterizují jako stav svázanosti, zotročení, závislosti, výlučnosti, vlastnění a jako uzavřené, sobecké a egocentrické pouto, nemající žádnou realitu v pozitivním stavu. Faktem této definice jsou lidská manželství původu negativního.

Je nemyslitelné pro kohokoliv v pozitivním stavu, aby se omezil na strávení celého života až na věčnost ve výlučném poměru s jednou jedinou osobou bez jakékoliv možnosti stýkat se s někým jiným. Prostá logika chorobnosti takového vztahu vyvěrá z faktu, že žádné individuum či žádná entita není absolutní. Všichni jste relativní vůči absolutnímu stavu. Relativnost vašeho rozpoložení určuje povahu vašich vztahů.

Máte-li vztah z pozice své relativnosti (a to je jediná pozice vám přístupná) s osobou, která je též relativní, pak váš poměr nemůže být jiným než relativním. Nemůže mít absolutní trvání. Aby takový poměr trval do nekonečna, musí být doplňován mnohými dalšími takovými vztahy. Takové vztahy umožňují splnění potřeb mít permanentní poměr s jednou jinou osobou poskytováním rozmanitých zkušeností v různých jedinečných vztazích. Dokonce je-li váš poměr s osobou opačného pohlaví, zvláště v procesu sexuálního styku, vždy jedinečný a rozličný, přece je omezen na jednu unikátní zkušenost s touž osobou. To je ohraničující a neproduktivní. Co s jinými jedinečnými zkušenostmi s jinými jedinečnými osobami opačného pohlaví ?

Absolutní, neustálý, trvalý a nevyčerpatelný poměr může být ustanoven pouze mezi dvěma stejně absolutními bytostmi. Ale takové bytosti neexistují. Jenom Jeden Pán Ježíš Kristus je absolutní. Co myslíte, proč stvořil nekonečný počet sentientních entit ? Mezi jiným je stvořil proto, aby vykompenzoval nedostatek jiné absolutní bytosti. V povšečnosti a kumulativním součtu všech sentientních entit v jsoucnu a bytí je možnost mít nevyčerpatelnou variaci zkušeností, která aproximuje vztah jednoho absolutního stavu k druhému. Je tedy v určitém smyslu lidský druh manželství ochuzením pravého prožívání jakéhokoliv vztahu dokonce i mezi manželskými dvojicemi. Důvodem je to, že vylučují ze svého vztahu ten nejdůležitější požadavek pro permanentní kondici - absolutní stav, projevený v nekonečné rozmanitosti relativních stavů jiných sentientních entit. Ve skutečnosti lze jediný permanentní, nevyčerpatelný a nepřetržitý vztah, jenž se nikdy neopotřebuje, ustanovit jen z relativního stavu vůči absolutnímu stavu.

Takže pouze ve vztahu vůči Pánu Ježíši Kristu, který je Absolutním stavem v Sobě a o Sobě, může se získat věčná trvalost. Pán Ježíš Kristus může ze Svého Absolutního

stavu poskytovat nevyčerpatelný zdroj pro udržování takového vztahu. Činí to trojím způsobem: Jeden je prostřednictvím již zmíněné osobní, soukromé a intimní přímé komunikace mezi Ním/Ní a vámi individuálně. Druhý způsob je v Jeho/Její participaci během vašeho sexuálního spojení s partnerem opačného pohlaví. A třetí způsob je v tom, že vám poskytuje tolik variací sexuálních i jiných zkušeností, kolik je jen možno, během nichž je Pán Ježíš Kristus přítomen a jichž se účastní rozmanitým a jedinečným způsobem, tj. vždy jinak než během jiných prožitků. V povšechnosti a kumulativní sumě takových nepřetržitých nekonečných variací zážitků je možno prožívat co nejtěsnější možnou aproximaci vztahu mezi jednou absolutní entitou a druhou absolutní entitou, aniž by se porušila Jedinost Absolutního stavu.

Pouze lidští tvorové na vaší planetě se svými přijatými manželskými pravidly chtějí být vyloučení z takových vztahů. Jak si vzpomínáte, jeden z mnoha důvodů, proč si lidští tvorové zvolili tak snadno jít do pekla, bylo proto, že odmítli akceptovat tento koncept sexuality a manželského života. Přijetí posvátnosti manželství je u lidských tvorů takového rozsahu, že je nic nemůže přesvědčit o tom, že opak je pravdou - totiž že lidský manželský život byl zfabrikován v peklech, za účelem zvětšování negativního stavu ad infinitum.

Na neštěstí lidští tvorové věří, že jejich manželství jsou sankcionována Bohem. Především toto je právě to, čemu učí církve a co čtou v doslovném smyslu Biblí Svaté. Ovšem za existujících okolností na planetě Nula a v lidském životě není jiný sexuální či manželský vztah možný, ba ani doporučitelný, jelikož lidští tvorové nejsou vybaveni pro takovou zkušenost ani duchovně ani mentálně, ani fyzicky či sexuálně. Kdyby byli, pak by nebyli lidskými tvory.

Lidští tvorové byli především zfabrikováni za tím účelem, aby zobrazili sexualitu, manželské vztahy, jakožto i mnohé jiné věci, jaké jsou nemožné, nemyslitelné, abnormální, nepřírozené a mající velice málo - ba vůbec-li - něco společného s praktikami a zkušenostmi pravého pozitivního stavu. Protože jste v lidském životě, musíte nést svůj kříž bytí lidskými tvory a přijmout fakt, že dokud se nacházíte v lidském životě, jste omezeni a ohraničení pouhou lidskou zkušenostní životní modalitou ve všech jeho oblastech a projevech. Nic jiného vám nebude přístupné, dokud neopustíte své tělo a planetu Nula.

S existencí negativního stavu a lidského života existují v tomto ohledu určitá omezení a ohraničení dokonce i v pozitivním stavu. Toť důvod, proč život pozitivního stavu nebyl ještě plně aktivován. V novém životě pozitivního stavu nebudou žádná z takových omezení a ohraničení tolerována ani udržitelná. Takže nebude existovat žádný lidský typ vztahů ani lidská manželství. Na místo formálních manželství budou mít k dispozici formy zvláštních spojení a sjednocení, jež vyhovují jedinečným potřebám každého. Tyto svazky a spojení budou na bázi úplné svobody a nezávislosti, bez jakýchkoliv druhů závaznosti, vlastnění, požadavků či výlučnosti. Sdílení každého jiného a všech jiných se všemi jinými bude mít neohraničené proporce. Toto je naprosto nutnou podmínkou za účelem plného zpřítomnění, uskutečnění a projevení se všech jedincových tvůrčích snah.

Jste-li omezeni na jakýkoliv vztah a jakýmkoli vztahem mimo Absolutně jediného vztahu s Pánem Ježíšem Kristem, pak plnost exprese a impresie vašich tvořivých snah se stane také omezenou. Brzo se opotřebujete a ztratíte veškerou motivaci pokračovat ve svém tvůrčím úsilí. Tím, že máte jen omezenou zpětnou vazbu - v tomto případě pouze od jedné či dvou osob - přestanete odpovídat na stejný typ motivujícího zdroje,

který nebude již déle motivující. Skončit v takovém rozpoložení znamená skončit smrtí. Toto je možné jenom v negativním stavu.

Je obtížné popsat, jaké druhy svazků a spojení se budou formovat v novém životě pozitivního stavu. To proto, že budou určeny všemi členy Stvoření při konzultaci s Pánem Ježíšem Kristem. V té době bude jasné, jakými budou. Nicméně můžete si být jisti jednou věcí: Žádná omezení ani ohraničení ani jiné podobné negativní věci nikdy nevstoupí do jakéhokoliv aspektu nového života. Aby se znovu zopakovalo: Nový život bude vybudován na základě svobody, nezávislosti, lásky, moudrosti, nepřetržitého pokroku, změny a vzájemného prospěchu, obecného blaha, tvořivosti a neomezeného sdílení. Vždyť Pán Ježíš Kristus poskytuje život právě pro tento vznešený účel.

9. Bezmezná potenciála jedinečných expresí a impresí každého jedince určí míru užitečnosti jeho usilování v konání toho kterého typu práce, zaměstnání a povolání, v jakých se mu zachce být angažován. Užitečnost jedinceva života je určena tím, jak přispívá svými jedinečnými talenty, dary a schopnostmi.

Nemajíce déle již ohraničenosti, omezenosti a nevědomosti všelijakého druhu, lidé tehdy budou schopni uskutečňovat, zpřítomňovat a projevovat všechny své dary, schopnosti a talenty způsobem co nejvíce produktivním, konstruktivním a tvůrčím. Princip, na kterém se jakákoliv užitečná činnost bude budovat, bude spočívat v kvalitě oceňování a potřeb. Každý jedinec je jedinečný a odlišný. Každý má jedinečné a rozličné dary, talenty a schopnosti. Ty jsou výrazy Absolutního stavu Pána Ježíše Krista, který nadělil těmito dary, talenty a schopnostmi každého jedince. Toto učinil pro specifický účel - aby se sdílelo s ostatními a přispívalo k blahobytu všech ostatních. Protože každý jedinec má v sobě tak nesmírnou upotřebitelnost a naplnitelnost potřeb druhých pro sdílení bez ohledu na to, čím a jaké jsou ty dary, talenty a schopnosti, vše z nich je stejně potřebné a oceňované. Takže do nového života pozitivního stavu nikdy nevstoupí něco jako komplex nadřazenosti a méněcennosti, jak to zakoušejí lidští i jiní tvorové negativního stavu.

Zároveň tím, že žádní dva jedinci si nejsou podobní, nikdy v tom životě nedojde k žádné duplikaci jakýchkoliv aktivit. Duplikace jsou ztrátou drahocenné energie a tvořivého usilování. Pán Ježíš Kristus nikdy nevytváří dva či více darů, talentů a schopností, které by se navzájem zdvojovaly ve svých činnostech. Pouze v negativním stavu a v lidském životě restrikcí a limitů je možná taková neproduktivní duplicita. Je pouze logické usoudit, že jste-li jakkoliv ohraničení a omezení, brzo vám dojdou nové nápady a pak skončíte tím, že budete dublovat. Toto je typickým stylem negativního stavu. Všechno v něm i na vaší planetě podléhá zas a znova duplikacím.

Podívejte se na odpadky, smetí, brak a neřádstvo, jaké lidský život produkuje ! Je třeba vybudovat celý komplex zařízení, která se zabývají tímto odpadem. Fakticky se lidský život točí kolem záchodů, fekálií, močůvky a odstraňování odpadků a smetí. To mluví docela výstižně o tom, že negativní stav neprodukuje obecně nic jiného než odpad, smetí, brak, šmejd a všelijaké věci na vyhození. Toto jsou „rozkoše“ negativního stavu, kterými neustále napájí lidský život.

Přítomná situace členů pozitivního stavu je kvůli svobodě volby taková, že dokonce i oni se musí neustále omývat a očisťovat od představ, jež je ponoukají k tomu, aby odmítali a zapírali Pána Ježíše Krista a život pozitivního stavu. Takové ideje mohou být považovány za jejich odpadový materiál, který se musí odhazovat. Jak víte, tento vyhozený odpad padá do zóny vymístění, zde je zachycen a použit jako zdroj odpadního života jejích členů. Potom je mnohonásobně duplikován a předává se

lidskému životu na vaší planetě. V tomto ohledu je lidský život vyživován odpadky vyhozenými z pozitivního stavu a použitými pro mrtvý život negativního stavu, který je vrhá zpět. Ve skutečnosti život lidský se jeví jak odpad odpadu z odpadu. Toto je proces duplikace, triplikace a multiplikace negativního stavu.

Taková situace se ovšem nebude déle tolerovat v novém životě pozitivního stavu. Členové pozitivního stavu - jakmile se osvobodí od nutnosti odhazovat výše zmíněné ideje - budou mít příležitost, aby konečně konali to, k čemu byli stvořeni: Neohraňené, neomezené, nepotlačené a nepřekazitelné zpřítomňování, uskutečňování a projevování všech svých potenciálů, darů, talentů a schopností pro vzájemné sdílení a ve prospěch všech.

10. V novém životě pozitivního stavu bude mít pojetí volného času a zábavy docela jiné spoluoznačení. Jak jste si povšimli, nebyla zde zmínka o spaní. Není to náhodou. Potřeba spánku vyvěrá z nutnosti udržet určitou znalost a informaci záhadnou a ukrytou. Také vyvěrá z existence nevědomosti a nevědomých procesů. Toto pak nasvědčuje tomu, že život spánku povstal z negativního stavu. Je to proto, že negativní stav potřebuje určitou znalost a informaci skrývat dokonce i před členy pozitivního stavu.

Kvůli negativnímu stavu existují ignorace a nevědomé procesy. Čím více vědomostí a informací se musí odpírat jakékoliv sentientní entitě a čím více nevědomosti a nevědomých pochodů působí, tím delší doba spánku se vyžaduje. Takže dokonce i členové pozitivního stavu v přítomné době potřebují mít údobí periodického spánku. Naproti tomu lidští tvorové, jsouce výtažkem ignorace a nevědomí, potřebují nejdelší dobu ke spánku. Téměř polovina jejich lidského života se stráví spánkem či jinými formami odpočinku.

Situace nevědomosti a zatajování určuje také délku jakékoliv fáze člověka. Čím je více té ignorace a utajování, tím je kratší ta fáze nebo životní rozpětí. Takže opět je to fáze lidského života, která tím, že je ve stavu největší nevědomosti a utajování pravých duchovních i jiných faktů, trvá nejkratší úsek času. Žádná jiná fáze života kdekoliv a v jakémkoliv čase není tak krátkého trvání.

Proto jakmile potřeba utajování a záhadnosti bude eliminována, jakmile lidský život ignorace a nevědomých procesů nebude déle existovat, jakmile negativní stav již více nebude, nebude existovat žádná potřeba spánku. V novém životě pozitivního stavu tedy spánek nebude mít místo. Bude nahrazen delším obdobím práce, učení, zábavy, bavení se, svátků a nejrůznějšími dalšími oddechovými aktivitami.

Obsah a kvalita oddechových a zábavných činností budou určeny v době zavedení a ustanovení nového života pozitivního stavu. Můžete být ujištěni, že to bude něco, co nebylo nikde a nikdy zkušenostně prožito v žádném dosavadním životě.

Jednou z oblíbených činností, kterým se věnuje čas, jaký se nyní tráví nutným spánkem, bude učení se novým způsobům vnímání, vyjádření a vztahovosti. Lidé budou hodně cestovat po veškerém multivesmíru Stvoření, aby se poučili o jiných formách sentientního života, jejich životním stylu, tvůrčím usilování a o tom, jaká je kvalita jejich vztahu k Pánu Ježíši Kristu. Takové poučení bude sloužit účelu nepřetržitého zvelebování a obohacení každého až na věčnost. Protože budou do jsoucna a bytí přicházet vždy nové formy sentientního života, bude zde vždy něco nové a podněcující k poučení.

11. Jak víte, je multivesmír Stvoření uspořádaným a zákonným děním, řízeným určitými duchovními principy Božské prozřetelnosti Pána Ježíše Krista. Toto vyžaduje, aby existoval určitý typ duchovní organizace, aby se tyto multiverzální zákony naplnily. Jeden z fundamentálních rozdílů nového života pozitivního stavu bude v tom, že každé individuum ve Stvoření bez výjimek a výhrad bude mít vštípeny tyto zákony ve svém srdci, a to na základě své svobodné vůle a volby. Takže každý bude řízen těmito zákony z vnitřku a nikoliv z vnějšku.

Z tohoto důvodu nebude existovat v té době žádný vnější typ vlády politické nebo jakékoliv jiné povahy. Pamatujte si, že Pán Ježíš Kristus bude mít intimní, soukromý a osobní vztah s každým jednotlivcem. Tudiž je to Pán Ježíš Kristus, který jediný může ovládat jakýkoliv vládnoucí orgán či individuální život. Mluvíte-li a stýkáte-li se s Pánem Ježíšem Kristem denně, pak jakou jinou potřebujete autoritu? Pán Ježíš Kristus a vaše „já jsem“, které v sobě obsahuje všechny vládnoucí zákony multivesmíru, jsou vašimi absolutní vládci. A jelikož ve vašem „já jsem“ jsou od Pána Ježíše Krista ve vás, pak v konečném smyslu je pouze a jediné Pán Ježíš Kristus vaším Absolutním vládcem. Mít Jej/Ji za pravého Absolutního vládce a Absolutní autoritu znamená, že jste dokonale svobodní a nezávislí na jakýchkoliv vnějších autoritách a jejich nanucování.

Bude existovat v té době jenom neoficiální typ vlády, který se omezí na záležitosti koordinování činnosti a udržování diplomatických vztahů s jinými formami sentientního života po celém multivesmíru. Každá zvláštní forma sentientního života se bude obvykle shlukovat okolo jednoho stavu a jedné oblasti v čase a prostoru. Tyto shluky budou vytvářet zdání, že existují země, mající stejné formy sentientního života. Avšak nebudou mít žádnou politickou či jinou moc nad nikým mimo koordinování činností. Jak víte, všechna moc bude patřit Pánu Ježíši Kristu.

Rozsah, obsah, kvalita a forma jakékoliv takové vlády bude určena specifickou volbou toho, jak se bude v té době projevovat nový život pozitivního stavu tím, či oním způsobem. Kvůli tomu se nemůže o této záležitosti více zjevit.

„Má-li kdo uši k slyšení, necht' slyší, co Pán Ježíš Kristus zjevuje v této kapitole.“